
Uchwała Plenum Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 15 października 1972 r. o kierunkach rozwojowych adwokatury

---

Palestra 17/1(181), 72-74

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

tościowych poznawczo płaszczyzn współdziałania teorii z praktyką może się okazać wielce płodne. Społeczne funkcje prawa zyskają dzięki temu na wyrazistości, lepiej służyć będą postępowi społecznemu i wymiarowi sprawiedliwości.

Wystąpienia uczestników dyskusji, zabarwione często osobistymi wspomnieniami i doświadczeniami, nie ukrywały trudności, jakie wyłaniają się w konfliktowych sytuacjach stosowania i wykładni obowiązującego prawa, ujawniały niedostatki zbyt nieraz pospiesznego procesu legislacyjnego, wskazywały na istniejący czasem rozdzwitek pomiędzy teorią a praktyką. Dano zarazem wyraz zapatrywaniu o konieczności znalezienia instytucjonalnych form dla dalszego pogłębienia współpracy pracowników nauki prawa z adwokaturą. Pokłosie dyskusyjne zachęca do zacieśnienia nawiązanych już kontaktów.

Cennym uzupełnieniem programu spotkania była informacja adw. W. Breyera, przewodniczącego Komisji Doskonalenia Zawodowego Rady Adwokackiej w Warszawie, o organizacji, kierunkach i formach podnoszenia kwalifikacji zawodowych adwokatów w okresie bieżącej kadencji Rady.

Obrady seminarium otworzył dziekan Rady Adwokackiej adw. M. Dubois, a sprawnie prowadził je wicedziekan Rady adw. R. Marek w asyście adwokatów W. Żywickiego i T. de Viriona.

NACZELNA RADA ADWOKACKA

A.

Uchwała Plenum Naczelnej Rady Adwokackiej

z dnia 15 października 1972 r.

o kierunkach rozwojowych adwokatury

Plenum NRA po zapoznaniu się z referatem Prezesa Z. Czeszejki przedstawionym członkom NRA, uwzględniając wypowiedź Ministra Sprawiedliwości prof. W. Berutowicza wygłoszoną na posiedzeniu plenarnym NRA w dniu 29 czerwca 1972 r., uznaje za właściwe dotychczasowe kierunki i formy działalności Prezydium po ostatnim Plenum NRA.

Plenum uważa, że kontynuowanie tych kierunków i form leży w interesie społecznym i dobra adwokatury.

- I. Wysoki autorytet adwokatury w społeczeństwie jest jednym z podstawowych warunków należytego spełnienia funkcji adwokata. Adwokatura zatem, dbając o wysoki poziom zawodowy i etyczny, który go warunkuje, powinna w najbliższym czasie podjąć kroki w celu podniesienia tego poziomu przez aktywne uczestnictwo w pracy społecznej, w szczególności w organach przedstawicielskich oraz we władzach organizacji politycznych i społecznych, a także przez informowanie społeczeństwa o funkcjach, jakie spełnia ad-

- \ wokatura w wymiarze sprawiedliwości oraz w życiu społecznym i politycznym.
- II. Akceptując zarysowane kierunki prac nowelizacyjnych, Plenum NRA wyraża przekonanie o konieczności ich szybkiej finalizacji.
- III. Uznając zespół adwokacki za podstawowe ogniwo samorządu i działalności usługowej, należy:
- a) dbać o właściwe stosunki koleżeńskie i międzyludzkie w zespołach,
  - b) kontynuować wysiłki w celu zapewnienia wszystkim zespołom odpowiednich lokali,
  - c) podjąć starania celem wprowadzenia i wykorzystania w zespołach nowoczesnych środków pracy biurowej przy uwzględnieniu konieczności podobnego postępu w obsłudze techniczno-biurowej sądów i prokuratur,
  - d) opracować normatywy wzorcowych lokali zespołów tudzież ich wyposażenia,
  - e) opracować normatywy techniczno-biurowej obsługi zespołów i sprawdzić je na przykładzie wybranych zespołów.
- IV. Słuszny podział pracy w zespole adwokackim oraz adekwatne do tego wynagrodzenie jest jednym z podstawowych czynników decydujących o socjalistycznym charakterze zespołu. Przedstawiony pod obrady Plenum projekt arkusza rozliczeniowego wychodzi ze słusznych założeń pobudzania zainteresowania adwokatów wynikami pracy. Spełni on jednak swe zadania wówczas, gdy właściwe organa samorządu uczynią przedmiotem szczególnej troski sprawę słusznego rozdziału pracy w zespole.
- V. Doskonalenie zawodowe adwokatów jest warunkiem wysokiej jakości świadczonych usług adwokackich. Organa adwokatury powinny więc obok realizacji dotychczasowych form podnoszenia kwalifikacji zawodowych prowadzić centralne specjalistyczne szkolenie oraz wojewódzkie narady szkoleniowe związane z aktualną problematyką terenu. Proponowany Ośrodek Badawczy Adwokatury powinien przejąć zadania metodyczno-programowe tych szkoleń wraz z zapewnieniem obsługi wykładowców i materiałów szkoleniowych.
- Akceptując postulaty legislacyjne w zakresie przygotowania aplikantów adwokackich do zawodu, należy jeszcze w bieżącym okresie dokonać oceny szkolenia aplikantów i przeprowadzić jego modernizację.
- VI. Stwierdzając niewystarczające zainteresowanie organów adwokatury sprawami socjalno-bytowymi zawodu, należy podjąć kroki w celu zwiększenia działalności socjalnej oraz wzbogacenia i różnicowania jej form i środków.
- VII. Należy kontynuować dotychczasowe wysiłki w celu uzyskania prawidłowego rozmieszczenia zespołów adwokackich, przy czym powinna obowiązywać zasada polityki kadrowej zapewniająca zgodność miejsca pracy z miejscem zamieszkania członka zespołu oraz zasada przybliżenia usług adwokackich do potrzeb terenu.
- VIII. Wiąż organów adwokatury ze środowiskiem adwokackim była w przeszłości niewystarczająca. W konsekwencji środowisko miało

zbyt mały wpływ na podejmowanie decyzji w ważnych sprawach adwokatury. Należy zatem rozszerzyć i intensyfikować więź tych organów ze środowiskiem.

- IX. Adwokatura polska ma duże osiągnięcia w okresie istnienia Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Dotychczasowa forma kontaktów z adwokatami innych krajów nie zapewniała popularyzacji tych osiągnięć. Celowe jest zatem uaktywnienie i właściwe ukierunkowanie współpracy z organami adwokatury innych krajów, m.in. przez organizowanie sympozjów międzynarodowych na wybrane tematy.
- X. Akceptując propozycje Prezydium NRA w kwestii wzajemnego usytuowania zawodu radcy prawnego i zawodu adwokata w systemie naszego prawa, należy sprawę tę uczynić przedmiotem obrad jednego z posiedzeń plenarnych NRA.

B.

Uchwała Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej

z dnia 7 grudnia 1972 r.

w sprawie pytania Rady Adwokackiej w X z dn 21. XI. 1972 r.

Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej, po rozpoznaniu pytania zawartego w piśmie Rady Adwokackiej w X z dnia 21 listopada 1972 r. L.dz. 2069/72,

postanowiło

wyjaśnić, co następuje:

Zespół adwokacki, którego członek prowadził z urzędu sprawę cywilną osobie zwolnionej przez sąd od kosztów sądowych, w razie uzyskania przez tę osobę wyroku zasądzającego na jej rzecz korzyść majątkową, ma prawo żądać od tej osoby opłat za prowadzenie sprawy zgodnie z obowiązującą taryfą, z tym tylko zastrzeżeniem, że opłaty te nie mogą przekraczać 1/5 uzyskanej przez tę osobę korzyści majątkowej. Opłatę tę uprawniony jest określić kierownik zespołu na podstawie przepisów rozdziału 2 taksy adwokackiej, przyjmując za podstawę wartość przedmiotu sprawy.

Uzasadnienie

W piśmie z dn. 21.XI.1972 r. L.dz. 2069/72 Rada Adwokacka w X prosi o odpowiedź na następujące pytanie:

„Czy zespół adwokacki, którego członek prowadził z urzędu sprawę cywilną osobie zwolnionej przez sąd od kosztów sądowych, w razie uzyskania przez tę osobę wyroku zasądzającego na jej rzecz kwotę pieniężną, ma prawo żądać opłat za prowadzenie sprawy według obowiązujących stawek w stosunku do wygranej kwoty?”

a w wypadku odpowiedzi pozytywnej —

„Jakie są uprawnienia w tym względzie kierownika zespołu?”

Zagadnienie powyższe reguluje § 19 rozp. Min. Sprawiedliwości z dnia